

עליזה ראובני

יום כבוי

הרוח שר על המפתן
יום כבוי
על אף שהשמש זרחה
נשארו אוצרות במחשכים
נגנזו לא ראו אור
נשימתם במחשכים מהדהדת
הדלת מעלימה כל ריק
היש פה איש
אני צועק
אני רק אורח ארעי

מלים משפלות
תלויות כצפרים מתות
רק מקוריהן מחדרים עדין

שרביט המנצח

אתה כותב על לבך
חרריה מתמלאים
ברעל מפעפע
הזרועות נחלשות
צעדיה הססניים
שוב חזר האביב
שדות שלף עוד יצמיחו
אתה צחה צמא
נושא עיניה למעינות בבקעה ובהר
רוח נושבת בגבה
מרימה את חלצתה
שהופכת לכנף ועוד כנף
למנגינת חיה הצפורית
לה שרביט המנצח.

"לא הייתי עמו במסעו האחרון/ רק נשאתי שוב ושוב/ אלונקה ריקה/ מאדם". זה שיר קצר מתוך ספרה הרביעי של טל איפרגן, **קינת הטל**. ערב ההשקה ב-13.10.15 בבית-היוצר ת"א, נערך באולם הומה אדם, חברים, סופרים, משוררים, מוזיקאים ויוצרים אחרים. אמה של טל (שאיכדה את אביה בגיל הנעורים), ריגשה בדבריה: "הייתי כמעט בכל רגע של כאב שלה. הייתי שם כדי לאסוף אותה ואת כל רסיסה". **קינת הטל**, זו דרכה להתמודד, להתבגר, להתגבר. **קינת הטל**, זו דרכה להמשיך עם הזיכרונות, שתמיד נשארים, קדימה ולמעלה..."

טל איפרגן

התחזית למחר: גשום

לפני הגשם אני נעשית צמאה.
שותה ללא שליטה והסבה ברורה,
היכש גורם לעור גופי להתקמט
כבר ניר שהשלכתי.

מורחת על עורי שמן קוקוס אגרי
מדמינת את האי
לוקחת עמי
שלושה ספרים
של משוררים שלמדוני
ששירה לא כותבים כשצמאים.

כתיבה וצילום: עזרא לוי - צלם פואטי
בתמונה: טל איפרגן קוראת שיר מתוך **קינת הטל**